

(Folkekirkens) Forfatning, og hvad dermed staar i Forbindelse, derunder ogsaa Ordningen af Præstevalg og af Retsplejen i gejstlige Sager.

3. I Lov om Menighedsraadet (Nr. 86 af 15. Maj 1903) henvises der klart til en kommende endelig Forfatning, idet der i nævnte Lovs § 25 anvendes følgende Udtryk: „Indtil en Lov om Folkekirkens Forfatning er udkommen“.

III. *Det kirkelige Udvalg er den eneste Repræsentation, som i den sidste Menneskealder har haft lovhjemlet Myndighed, Ret og Pligt til at udtale sig paa den danske Folkekirkens Vegne, og derfor have de Lovudkast, der forelægges som Resultat af Udvalgets Forhandlinger, gyldigt Krav paa at betragtes og behandles som Udtryk for Folkekirkens Ønsker, altsaa som Udtryk for, hvad Folkekirken selv anser for at være den tjenligt.*

IV. Naar det hævdes, at Sognemenighederne med Rette kunne kræve Menighedsraad indførte paa ny, har Folkekirken et ikke mindre berettiget Krav paa at faa et Kirkeraad; thi Menighedsraadene indførtes som Grundlag for Dannelsen af det kirkelige Udvalg. Men herved var det i Virkeligheden udtalt, at Menighedsraadenes Eksistensberettigelse var at danne Underbygningen i en Kirkeforfatning, hvad det kirkelige Udvalg yderligere fastslog i sit Lovudkast.

V. Som Følge af det foran udviklede kan Mindretallet principaliter ikke godkende Indførelsen af Menighedsraad undtagen som Led af en Kirkeforfatning, navnlig ikke, dersom der ikke i Loven indføres en Henvisning til en kommende Forfatning eller i alt Fald til Indkaldelse af et kirkeligt Udvalg, sammensat paa samme Maade som det tidligere bestaaende, og dersom der end ikke stilles den Fordring til Menighedsraadsmedlemmerne, at de ved at afgive en Erklæring om, at de vedkende sig den kristne Tro, paa hvilken de ere døbt, give til Kende, at de ere i Overensstemmelse med den Folkekirke, i hvilken de skulle varetage det dem betroede Hverv.

Mindretallet har derfor følt sig nød-

saget til at stille de i Landstinget den 17. November 1911 indbragte tre Lovforslag om Folkekirkens Forfatning, om Besættelse af Præste-, Provste- og Bispeembeder i Folkekirken og om Behandlingen af folkekirkelige Retssager som Ændringsforslag til Lovforslaget om Menighedsraad.

Mindretallet er enigt med Mindretallet under Nr. 3 (Fr. Petersen og Theilmann) i, at der skyldes Folkekirken det Hensyn, at der midlertidigt ydes et Statstilskud paa 50,000 Kr. til Ophjælpning af visse daarligt lønnede Embeder.

Et andet Mindretal (Johansen, P. Nielsen, J. Pedersen, Enevold Sørensen og Sørensen-Egaa) kan i alt væsentligt slutte sig til Lovforslaget. Kun paa enkelte Punkter har Mindretallet sammen med Fr. Petersen og Theilmann stillet Ændringsforslag dels til de nye Bestemmelser om Menighedsraadets Medvirkning til, at en Præst kan blive afskediget, naar hans Forbliven i Embedet af den ene eller den anden Grund maa anses for uforvarlig, dels til Forslagets fra tidligere Tid kendte Bestemmelser om Anmeldelse til Valglisten, om den Erklæring, de valgte Menighedsraadsmedlemmer skulle afgive, inden de overtage deres Hverv, og om visse Sagers Behandling paa et Menighedsråd, forinden Menighedsraadet tager Beslutning derom.

Intet af disse Ændringsforslag er af et saadant Indhold, at det kan antages at ville berede Lovforslagets Gennemførelse Vanskeligheder; snarere det modsatte.

Mindretallet har Sympati for at lade Bestemmelsen om Menighedsrådsmedlemmernes Medvirken ved Indstilling til Præstevalg udgaa; men Betingelsen herfor maatte være, at Valgperioden for Menighedsraadet blev kortere end den, der er fastsat i Lovforslaget.

I Overensstemmelse med, hvad der er udtalt i de indledende Bemærkninger til Betænkningen, føler Mindretallet sig overbevist om, at en Fastholden af Kravet om, at Menighedsraad kun maa indføres som Led i en hel Kirkeforfatning, i sine Virkninger vil være ensbetydende med et Forslag om Lovforslagets Forkastelse.